

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiaē, 1697

Cap. LII. Plura, plura officia, Pluralitas, Plures.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

n. 1. in fin. de censib. Afflict. in c. 1. §. similiter. n. 15. de Capitan. qui cur. vend. Gail. 2. obs. 1. numer. 17.

IV.

Plenitudo potestatis non extendi debet ad aliorum injuriam, Socin. consil. 164. col. pen. lib. 2. & consil. 120. col. pen. ad fin. lib. 3. Valsq. lib. 1. controverf. illustr. cap. 5. num. 17. Cravett. consil. 241. n. 20. Gail. 2. obs. 12. n. 7. Mynsing. resp. 92. v. o. dec. 10. Philipp. Matth. 3. consil. Marp. 25. num. 11. Siquidem is solus omnipotens dicitur, qui malum facere non potest; qui autem malum facere posset, is omnipotens nec esset, nec nominaretur secundum Augustinum in cap. Principium. §. charitas. de poenit. dist. 2. Fulgosi. consil. 6. Domina Catbarina. col. pen. Curt. sen. consil. 73. col. 29. quia plenitudo potestatis in sola bonitatis dispositione, non etiam pravitatis inesse videtur. Aymo de antiquit. temp. p. 1. vers. non omitto. n. 3. Unde si quando Princeps ad malum plenitudine potestatis niteretur, non tam potestatis quam tempestatis plenitudine usus aut abusus diceretur, Card. in clem. pastoralis, de re judicat. Socin. consil. 120. col. pen. in fin. Quoties enim Princeps ait uti se plenitudine potestatis, semper de potestate bona ac laudabili, non de mala aut vituperabili intelligendus erit. Bald. consil. 345. Ad evidentiam. col. 2. lib. 1. & consil. 316. Rex Romanorum. col. 3. eod. libr. Valsq. contr. jur. lib. 1. cas. 1. num. 5.

CAP. LI.

Placitum, Variatio, Approbatio.

Axioma I.

Quod semel placuit, amplius displicere non debet, cap. Quod semel 21. de R. I. ubi Petr. Peck. cap. quidam 12. extr. de renunciat. vid. infr. lit. 2. cap. 1. ax. Quod semel.

II.

Placendi causa veritas hominibus non est enuncianda, cap. primum. in med. 22. quest. 2.

III.

Quod magis placuerit, in dubiis liberum est sequi, cap. ex parte 18. extr. de Censib.

CAP. LII.

Plura, plura officia, Pluralitas, Plures.

Axioma I.

Perperam fit per plura, quod fieri potest per pauciora, l. 1. quod met. caus. l. ampliore 39. §. in refutatoriis 6. C. de appell. l. 1. ubi Bald. in princ. de dol. Welsenb. 1. consil. 7. num. 2. & consil. 41. num. 7. C. A. de compensat. thes. 3. in fin. Quod enim brevius & per unum actum potest expediri, longius ducendum non est, l. Dominus 53. ff. de cond. indeb. ita non est in plura judicia dividendum, quod uno expediri potest, cap. 3. de ordin. cognit. Welsenb. in cod. de compensat. num. 6.

II.

Duo vel plura plus ponderis habent, faciliusque aliquid operantur quam unum. Auth. cessante. C. de legitim. hered. §. sed hodie 2. Inst. de ad. dopt. cap. non potest 21. de prabend. in 6. Dd. in l. 1. C. de pact. Grat. consil. 134. num. 58. lib. 1. Cravett. consil. 201. num. 18. Regner. Sixtin. 2. Consil. Marpurg. consil. 9. num. 11. Plurale enim in uno verificari non potest, l. ubi numerus 12. ff. de testib. cap. plume 46. de Reg. Jur. in 6. Decius consil. 235. Vult. 1. consil. Marp. 16. num. 56. Et facilius invenitur, quod à pluribus quaeritur, text. in cap. fin. dist. 20. ibidemque gloss. in verb. pluribus, Gail. 1. obs. 33. num. 3. Unde & pro consilio aliqujus Collegii, quam pro Collegiis particularibus magis praesumi, refert Decius consil. 400. incip. V. fo eleganti. num. 1.

III.

Non est in plures distringendus adversarius, qui cum uno contraxit, l. 2. de Exerc. act. l. 27. §. 8. de pecul. l. quod si nolit. 31. §. si plures de Edict. Edict. Finckelthuf. disp. feud. controverf. 18. Siquidem per plures res aut personas rem dispergere incommodum est, l. 2. §. 11. de orig. jur. vid. Berlich. 1. decif. 21. num. 3. & per plures scissa defensio incommodo afficit actorem, l. 1. §. 7. ff. judic. solv.

IV.

Pluribus functionibus nemo uno tempore praesse potest, can. 1. dist. 89. Welsenb. in parat. ff. de decur. num. 3. juxta illud: pluribus intentus minor est ad singula sensus. l. ult. C. de Affessor.

V.

Administratio vel jurisdictio in plures dispensata vilescit, cap. quia diversitatem 5. de concess. prabend.

VI.

Pluribus una oratione junctis pariformiter debent intelligi juncti, l. Sesa 20. §. Gajo. ubi Bart. de fund. instr. l. si legatarius 8. §. fin. ubi Bart. de legat. 3. gloss. in l. liber homo. §. Titius. ff. de hered. instr. quia una determinatio respiciens plura determinabilia aequaliter determinat, l. jam hoc jure 4. in princ. ff. de vulg. subst. ubi Jason. num. 8. & in l. Lucius. num. 3. eod. tit. & proinde in successione ita vocati aequaliter admittuntur. Jas. in l. si pater. num. 8. de vulg. subst. Wels. 1. consil. 41. n. 145.

VII.

Pluralitas nominis inducit obscuritatem l. duo sunt Titio 30. de testam. tutel. l. si fuerit 10. ff. de reb. dub. Jas. in l. quoribus in stipulationibus. num. 7. de V. O. Gail. 1. obs. 50. num. 2.

VIII.

Pluralitas ubi habitum, ibi requiritur pluralitas privationum, Gail. 2. de Pac. pub. c. 11. num. 19. ubi enim sunt plura vincula, ibi & absolutiones plures exiguntur, cum nihil tam sit naturale, quam unumquodque solvi eo modo, quo ligatum, l. nihil tam naturale 35. ff. de R. I. Jason. in l. de pupillo. §. si in pluribus numer. 2. de oper. nov. nunc.

IX. Plu.

IX.

Pluralitas qualibet resolvitur in suas singularitates, l. falsa 33. §. si quis 3. ff. de condit. & demonstr. & ibi Bartolus & Socinus Baldus in l. cum quidam. C. de legat. Brunnem. Conf. 4. n. 76. & n. 91. seqq.

Intellige verum, quoties in pluralitate, & quolibet illius singulari casu aequalis viget ratio. Idem in l. heredes. §. cum ita. ff. ad SC. Trebell. Vincent. Bancus tom. 3. Conf. illustr. conf. 26. numer. 1.

Limita I. nisi quando pluralitas requiritur pro forma, gl. in l. 1. §. hoc autem, de itin. act. priv.

Limita II. nisi hoc dictio collectiva impediatur, l. si necessarias 8. §. si annuas. ubi Bart. ff. de pignor. act. Add. & Everhard. qui plures limitationes adducit, in loc. topic. loc. a vi numeri, num. 7. cum seqq.

X.

Plura ubi obstant, uno sublato, reliqua non tolluntur. l. quoties duplici 91. de R. l. Gail. 2. observ. 65. n. 7.

XI.

PLURALIS numerus saltem dualitatem requirit, nec uno contentatur, l. ubi numerus 12. ff. de test. l. libertas 17. §. ult. ff. de manum. testam. l. inter illam 17. §. fin. ff. de verb. signific. l. ult. ff. ad Trebell. cap. pluralis locutio 40. Reg. Jur. libr. 6. [cap. si testes. §. ubi 4. quest. 2. cap. 15. c. cui 19. de praebend. & dignit. in 6.] Oldrad. conf. 215. Puncta brevia. col. fin. num. 8. vers. deinde opponitur. Signorol. conf. 92. Dominus Marchio. in princip. Johannes de Imol. consil. 101. num. 2. Castrenf. conf. 161. Viso puncto. vers. restat solum. lib. 2. Everh. in topicis legalib. loco 54. Mascard. de probationib. concl. 838. num. 13. Menochius conf. 50. num. 1. & 19. & conf. 686. num. 11. & conf. 848. n. 3. & conf. 995. num. 3. & conf. 404. num. 2. & conf. 198. n. 6. Escob. de ratiocin. c. 18. n. 43. Cened. post libr. pract. & variar. quest. sing. 80. num. 3. Mar. Antonin. variarum resolutionum libr. 1. resolut. 109. numer. 37. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 333. num. 1. & tom. 6. lit. P. conclus. 367. per totam. Sebast. Medices de Reg. Jur. reg. 4. n. 3. & seq. Surd. consil. 364. num. 37. & consil. 402. num. 15. Johan. Maria Novar. quest. forens. lib. 1. quest. 151. num. 30. Castill. controvers. lib. 5. part. 2. c. 120. num. 5. Fufar. in tract. de substitut. quest. 358. num. 11. [Goedd. ad l. 148. num. 1. & l. 219. num. 2. de V. S. Non obstat l. 2. §. 6. de vi bonor. raptor. Responderi enim potest ibi principalem & socium duos efficere. Unde licet pluralis numerus contineat saepe & singularem, princ. Instit. ibi: etiam si quis unam rem. Instit. de vi bonor. rapt. §. 2. ibi: superioribus libris, id est, superiori libro. Instit. de except. Dicit tamen poterit, regulam

fallere, si Lex ipsa extensionem faciat, ut in d. princ. Instit. de vi bonor. rapt. sicuti nec quicquam etiam faciet locus Wesenbec. in parat. ff. qui satisd. cog. num. 7. vers. sed utrum plures. si distinguatur aliud esse, si dispositivè, aliud si narrativè loquatur, vide not. ad Coll. Arg. de Legib. rhes. 37.] Declara etiam & limita ulterius juxta ea, quae dixi in tr. de appellativa verbor. utriusque Juris signif. sub verb. Numerus.

XII.

PLURALITAS actuum non praesumitur, l. omnium 19. C. de testam. l. fin. C. de reb. credit. cap. in praesentia 8. vers. verum. in 6. de probat. l. cum qui 30. §. in popularib. 3. ff. de jurejur. Everhard. in topic. legalib. loco 86. Mascard. de probat. conclus. 1174. Anton. Gom. var. tom. 3. cap. 11. num. 6. in fin. Menoch. de arbitr. lib. 2. cas. 93. numer. 32. & conf. 175. num. 16. & conf. 202. num. 105. & consil. 248. numer. 33. & conf. 299. n. 23. ubi quod praesumitur ad evitandam falsitatem, quod etiam tradit conf. 221. numer. 29. Rot. decis. 180. num. 2. apud Farin. part. 2. recent. Brunor. à Sole in locis communib. verb. actuum. num. 31. Stephanus Gratianus discept. forens. cap. 93. num. 12. Farinac. in praxi crimin. part. 2. quest. 64. num. 319. & part. 4. decis. 98. Rot. decis. 119. num. 7. apud eundem part. 2. recent. latè Farinac. fragm. crimin. part. 2. lit. I. numero 20. cum seqq. Idem Stephan. Gratianus tom. 5. cap. 824. num. 47. & cap. 848. num. 18. & cap. 951. num. 15. Surdus conf. 355. num. 26. & conf. 385. num. 10. & consil. 483. numer. 6. Sebastian. Medices de Reg. Jur. reg. 4. vers. secundo praemitto, cum seqq. Quod adeò verum est, ut potius error, quam pluralitas praesumatur, Ruin. consil. 141. num. 12. lib. 5. Crav. conf. 198. num. 1. ad fin. Mascard. d. concl. 1174. num. 4. 8. & 23. Menoch. de praes. lib. 6. praes. 15. num. 10. Sebast. Medices d. reg. 4. num. 15. & 16. [Unde & in dubio pluralitatem actionum non praesumi debere, dicit Baldus in l. neque natales. col. 2. Cod. de probat. quam sequitur Decius in cap. in praesentia. notab. 9. de probat. idem esse & in pluralitate factorum refert Bald. in l. qui jurasse. §. fin. ff. de jurejur. Jason. in d. l. 2. col. 2. num. 7. Cod. de bonor. possess. secund. tab. & stipulationum, trad. Dd. in l. scire. ff. de V. O. Felin. in cap. cum Johannes. col. 2. de fid. instr. quia Jurisconsultus multiplicare remedia non praesumitur, l. 1. §. 2. ff. ut legat. nom.]

Intellige, Axioma non procedere, ubi praesumendo actuum identitatem, testes à con.

à contrarietate & falsitate excusarentur, cap. cum tu 16. ubi Doctores de testib. Mascardus d. concl. 1174. num. 51. 55. & 56. Menoch. de arbitr. lib. 2. casu 213. num. 40. & de presumpt. lib. 6. presumpt. 15. numer. 15. cum seqq. Ad exclusionem enim delicti pluralitas actuum præsumitur. Surdus conf. 173. num. 44. & conf. 307. num. 18. Joh. Baptist. Costa de facti scientia & ignor. inspect. 13. n. 9. Prout etiam præsumitur, quando de duplici forma actus apparet. Felin. in cap. cum Johannes 10. num. 8. de fide instrum. Menoch. de presumpt. lib. 6. presumpt. 15. numer. 11. cum seqq. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 4. cap. 877. n. 21. [Angel. in l. scire. de V. O. Gœdd. 1. conf. Marp. 28. n. 72. additâ ratione, quia præsumitur iteratus fuisse, Bald. in d. cap. cum Johannes. vers. ad hoc autem.]

Ex quibus jam primò inferitur, quod contractuum & instrumentorum pluralitas non præsumitur, & qui illam allegat, probare debet; ita Castr. conf. 360. num. 2. lib. 2. Sylvan. conf. 57. num. 21. in fin. vers. nec profectò duo instrumenta. & num. 22. & seq. Cravett. d. conf. 198. num. 1. & 2. Joseph. Ludov. Lucens. decis. 13. num. 32. ubi propterea dicit apocharum pluralitatem non præsumi, Card. Tusch. d. tom. 6. lit. P. concl. 368. n. 8.

Secundò inferitur, quod nec sententiarum pluralitas præsumitur, & quod propterea, qui plures latas fuisse sententias dicit, probare debet; ita Bald. & Salicet. in l. 2. C. de error. Advocat. Alex. conf. 53. lib. 1. quos refert Card. Tusch. d. lit. P. concl. 368. num. 6. Masc. d. concl. 1147. num. 7. & 81.

Tertiò inferitur, quod testamentorum pluralitas non præsumitur, & propterea, qui plura testamenta confecta fuisse asserit, probare debet, d. l. omnium 19. C. de testam. Matthesil. sing. 439. Bald. conf. 399. Quod non sit sufficienter. in princ. vers. tertio sic. num. 3. lib. 5. Curtius jun. conf. 182. in fine. Afflict. decis. 23. num. 2. Joseph. Ludov. dict. Lucens. decis. num. 31. Cardinalis Tusch. dict. lit. P. concl. 368. n. 5.

Quartò inferitur, quod in inventariis pluralitas non præsumitur, & licet diversis temporibus confecta dicantur, præsumitur tamen unum & idem esse inventarium, & temporis diversitatem per errorem additam fuisse, ut post Bart. Alexand. & alios resolvit Cardin. Tusch. d. lit. P. concl. 368. n. 9.

XIII.

PLURALITAS personarum non præsumitur, nisi probetur ab allegante, l. 1.

C. de probat. Bart. in l. si quis servum 8. §. si inter duos 3. in fin. ff. de legat. 2. Alexand. conf. 172. In causa & lite. num. 6. vers. ex eo quia. lib. 6. & consil. 125. Viso processu. num. 6. vers. non pluralitas. lib. 7. Natt. conf. 97. n. 15. vers. tertio. lib. 1. & conf. 225. Superioribus mensibus. num. 4. vers. non enim præsumitur. lib. 2. Cravett. conf. 269. num. 3. Cephal. conf. 90. num. 18. lib. 1. Mascard. dict. conclus. 1174. num. 24. cum seqq. Pacian. de probationib. lib. 1. c. 48. num. 82. & 83. & lib. 2. cap. 15. num. 49. Menoch. de presumpt. lib. 6. pres. 15. n. 36. & seq. Card. Tusch. d. lit. P. concl. 368. num. 1. & seq. 14. 16. & 18. [Ita pluralitatem alicujus hominis, ultra quam appareat, non præsumi, tradit Alex. conf. 125. num. 7. volum. 7. idem expressit Paulus de Castr. conf. 60. Pro evidentia ejus. col. 2. vol. 1. ubi ait, quod si ostenditur unus, cui nominatio congruat, præsumatur ille, nisi contrarium probetur, quem secuti Bald. in l. neque naturales. num. 8. vers. potest tamen dici. C. de probat. Decius in l. hac consultissima. num. 16. vers. sed tamen est advertendum. C. qui testam. fac. poss. Castren. in l. si quis sacrum. §. inter duos. num. 3. vers. & plures allegavi. ff. de legat. 2. Alex. in l. 11. num. 3. vers. sed ipse meo. ff. de liber. & posthum. Natta conf. 23. Superioribus mensibus. num. 4. vers. non enim præsumitur. vol. 2. Alban. conf. 6. Præsupponitur in facto. in fin. & conf. 83. Licet præsens. num. 12. vers. ait enim Jason. Ratio, quia unitas corporis præsumitur, nisi pluralitas in specie probetur, Pacianus 2. de probat. cap. 15. n. 41.

Limita I. nisi quando ad sustentationem dispositionis expressæ factæ hoc sit necessaria, argum. l. Denique §. si inter duos 7. ff. de pecul. legat.

Limita II. quando actus apparet factus, quia tunc præsumitur iteratus, c. cum Johannes Eremita 20. de fid. instr.

Limita III. quando ageretur de concordandis testimoniis dictis contrariis, c. cum tu 16. de testibus. Alciat. in parat. lib. 4. c. 14. Felin. in cap. auditis. de prescript.

XIV.

Pluralitas rerum non præsumitur, nisi identitas probetur. Alex. conf. 134. In causa & lite. n. 1. vers. Bartholomæus tertius testis. vol. 2. Felin. in cap. auditis. num. 27. vers. nec obstat, quod pluralitas. col. 14. extr. de prescript. Natt. conf. 80. In causa Falconis. numer. 4. vers. ulterius posito. col. 1. Cravett. conf. 112. n. 3. Afflict. decis. 23. Cappelani, in princ.

Tum autem pluralitas rerum, actuum, & perso-

personarum praesumitur, quando agitur criminaliter, & ad poenam, ita Bertazol. *conf. 33. num. 8.* Octav. Cacheran. *conf. 64. numer. 45. post med.* Bursat. *conf. 116. num. 29. vers. rursus lib. 1.* Mascard. *d. concl. 1174. n. 46. & seq.* Card. Tusch. *lit. I. concl. 3. n. 29.* Menoch. *d. praef. 15. num. 17. ubi num. 18.* resolvit è contrà, quando delictum & delicti poena evitaretur, praesumendam unitatem & identitatem. Farin. *1. decis. 82. n. 2.*

XV.

Malum de pluribus non ita facile praesumitur quam de uno, & unus facilius praesumitur de linquere quam plures. Itaque potestatem pace bellove principi suspectam commodè dividere consuevit. Collegium securus quam unus Rector. Brunnem. *ad l. fin. C. de Agricol. & Man. cip.* In Bello tamen unus tantum supremus Dux exercitui praepositus. Perez. *C. de Comit. Rei milit. n. 5.*

CAP. LIII.

Plus.

Axioma I.

Plus dicitur re, cap. quod debetur 2. 14. quæst. 1. tempore. cap. 1. & seqq. distinct. 28. loco, cap. 4. 33. q. 2. cap. si quis Episcopus 31. 7. quæst. 1. causa c. nervi 2. dist. 13. c. unusquisque 8. 22. quæst. 4. cap. unic. extr. de plus petir. adde & si quis agens 33. Inst. de act. ibique Dd.

II.

Plus diligitur ille, cui plus relinquitur, l. Publius 36. §. Viri codicillis 1. ff. de condit. & demonstr. Corn. *conf. 200.* Circa praesentem. col. 3. vers. quod & suadet. vol. 2. Castren. *conf. 121.* Visa quadam petitione. col. 2. in fin. vers. item non est credendum. vol. 1. Alex. *conf. 130.* attentis verbis. n. 2. vers. tamen praemissi, vol. 2.

Intellige verum scilicet in genere, non in specie, Pacianus 1. *conf. 15. n. 21.* Respectu enim partis relictae quilibet in sua parte censetur magis dilectus, cum in ea parte sit omnibus aliis praepositus, ut loquitur Jason in l. huiusmodi §. si Titio & Mevio. n. 8. vers. similiter in quarto casu. ff. de legat. 1.

III.

Plus in se semper, quod minus est, continet, cap. plus 35. de R. I. in 6. vide sup. lib. XI. cap. magis.

IV.

PLUS & minus non mutant substantiam rei, nec eam faciunt differre specie, l. fin. ff. de fundo instr. l. legato generaliter 37. ff. de legat. 1. l. is cui u. quem servit. amitt. Alexand. *conf. 8.* Videtur in fin. lib. 4. Goedd. *ad l. 1. num. 30. de V. S.* Thom. de Thomass. in florib. legum, reg. 225. ubi ait procedere, quando differunt accidentaliter, secus autem esse, si differant essentialiter, Card.

Tusch. *pract. concl. tom. 6. lit. P. concl. 372. per totam.* Mar. Anton. *variar. resolut. lib. 3. resol. 39. n. 4.* Ferrer. in *constit. Cataloniae. gl. 8. num. 155.* Narbona l. 25. n. 13. tit. 2. lib. 4. Recop. *Surdus conf. 305. num. 6. & conf. 368. n. 13.* Perez. de Lara de *capellan. lib. 2. cap. 8. num. 4. cam segg.* Nicol. Loz. de *Jure univers. p. 3. c. 13. n. 7.* Steph. Grat. *discept. forens. tom. 4. c. 752. n. 90.* Quod Axioma limitatur, quando ei, quod est plus, lex resistit, ei verò, quod est minus, assistit, vel contra, quia tunc plus & minus specie distinguuntur. l. Græcè 8. §. illud 7. ff. de fidejuss. l. scio 4. ff. de in integr. restit. l. improbum fœnus 20. Cod. ex quibus causis infam. l. eos. 26. C. de usur. §. fidejussores. Inst. tit. de fidejuss. Mar. Giurba in *consuet. Messan. c. 3. gl. 7. n. 16. p. 1.*

V.

PLUS scilicet, etiam quod est minus, licitum est, l. non debet 21. ff. de Regulis Juris, autb. multo magis. C. de sacros. Eccles. c. cui licet 53. de Regulis Juris, lib. 6. Thom. de Thomass. in florib. leg. reg. 85. Menoch. *conf. 302. num. 41.* Farin. in *praxi crim. p. 4. conf. 60. n. 109.* Surd. *conf. 288. n. 14.* Joan. Maria Novar. *quest. forens. lib. 1. quæst. 24. n. 6.* Secus verò è contrà, quia, cui non licet, quod est minus, nec licere debet, quod est plus, Ferrer. in *constit. Cataloniae. gl. 4. n. 43.*

Limita I. appellativum in dispensationibus, hoc est, in facultate dispensandi, Surdus *decis. 268. n. 20. & 21.* Cald. Pereira de *Nominat. Emphyt. quæst. 21. n. 65.* Sanchez. de *matrim. lib. 8. disp. 1. n. 32.* Licet enim alicubi reperiatu concessa facultas dispensandi in certo casu, non tamen debet huiusmodi facultas extendi ad casum similem vel habentem majorem rationem, ex quo materia à Jure communi deviare solet, Feder. Senis *conf. 14. incip. Monach. Perusinus.*

Limita II. in decreto iudicis, l. si pupillorum 7. §. si Prætor 3. ff. de reb. cor. qui sub tutel. Lud. Rom. in *sing. 218.* Jas. in l. in actionibus. de in lit. jurand.

Limita III. quando ratio, per quam mihi licet, quod plus est, non concurrat in eo, quod videtur esse minus, Gloss. *sing. in c. fin. super verb. ad parem. de translat. Episc.* Ludov. Rom. *conf. 436. incip. quod indultum. in fin.*

Limita IV. in mandato de providendo alicui de beneficio certi valoris, aut simili, cujus fines diligenter sunt servandi, cap. cui de non sacerdot ali 27. de prebend. in 6. Vide & Everhard. in *locis Topic. loc. à ratione*